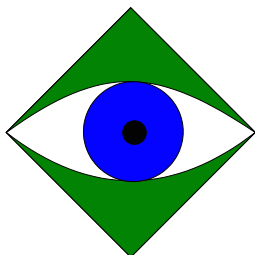

KOKOS

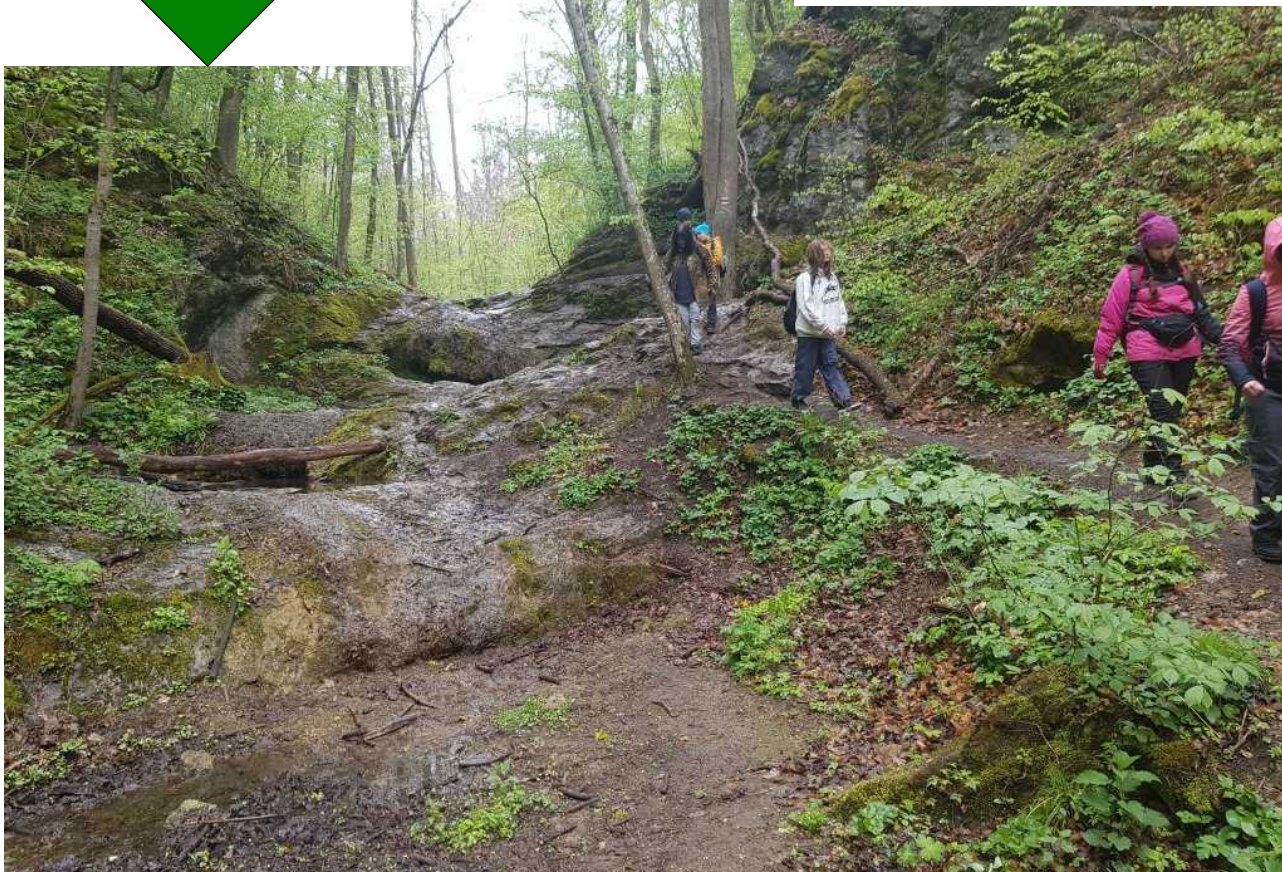

Měsíčník oddílu OkO

Číslo 9. Ročník 26.
květen

Vyšlo: 29.4.2024

Kalendárium

Zapište si do diáře

V oddílovém květnu nás čekají dva výlety. Nejprve vyrazíme hned po oddílovce 3.-5. května na dvojdeňák ven pod velením Ariela do Bozkovských dolomitových jeskyní a do okolí Semil. Dalším výletem je jednoděňák pod vedením Piškota 18.5., cíl výletu zatím není definitivně určen.

Oddílovka a další číslo kOKOsu přijde 29.května a čeká nás na ní soutěž na téma byliny. Ty budou také hlavním tématem květnových družinovek.

Hned po oddílovce nás čeká další dvojdení výlet ven, tentokrát pod vedením Myšinkovým, cíl výletu zatím není znám.

Blahopřeme

Narozeniny	Svátky
29. dubna – Naty (13)	25. dubna – Marek
3. května – Mia (8)	5. května – Klauzie
11. května – Ariel (34)	21. května – Monika
25. května – Bára (10)	26. května – Filip
	28. května – Vilém

Zprávy z oddílu

Počet členů

V dubnu přišla do družiny Pařátů Julča a zúčastnila se i výletu, takže můžeme mezi námi uvítat již třetí Julii a doufáme, že s námi vydrží.

Pojed'te s námi na zkoušku

Případné hosty můžete pozvat na jednoděňák 18. května. Připomínám, že by se měli, pokud možno, zúčastnit i hosté, kteří s námi pojedou na tábor.

Tábor

Mezi vedoucími proběhlo další kolo táborové porady, máme zařazené další programy, tábor už nabývá ucelenější podoby a již za dva měsíce na něj společně pojedeme. Prosím o dodání posledních přihlášek, abyste i vy touto malou částí přispěli k usnadnění přípravy tábora.

Ozvěny měsíce

Hranice u Nových Hradů – 28.3.-1.4.2024

Letošní Velikonoce jsme strávili v cípu Jižních Čech v lesích nedaleko Nových Hradů.

Neslo to s sebou mírně složitější dopravní obsluhu, ale zato jsme byli přímo v přírodě, kde nás opravdu nikdo a nic nerušilo.

Jako obvykle byly poslední dny před Velikonocemi poněkud hektické a jen jsme počítali, kdo nám ještě onemocní nebo na poslední chvíli odřekne. Nakonec nás do Nových Hradů odjelo devět Bizon, Hanka, Myšinka, Ariel, Tomáš, Míša, Mikeš, Malvína a Ben. V průběhu dalších dní dorazili ještě

Na triangulačním bodě Paradis

Prtě a Piškot. Vlák nás dovezl na nádraží Nové Hradky odkud jsme poprvé a naposledy odjeli autobusem do Hranic a odtud odešli pěšky na okraj lesa, kde nás čekal správce objektu a

provedl nás ubytovnou.

Ubytovna byla chalupa s topením na uhlí, ale s elektřinou a docela dobře vybavenou kuchyní, koncipovaná jako táborová základna pro oddíly, takže tu bylo vhodné vybavení.

Na začátku jsme zejména z Benovy iniciativy využili místního fotbalového hřiště, ale pak jsme se již vypravili na první výlet, jehož cílem bylo rašeliniště Žofinka. Prvním naším cílem bylo mírné zvlnění v rovinaté krajině nazvané Paradis,

Na hranicích NPR Žofinka

kde je především triangulační bod a pak jsme již došli k hranicím rezervace. Tam Bizon vyložil příběh výletu, kdy jsme měli poznávat ne jednu, ale hned dvě pověsti vzájemně spojené. Týkaly se města Hlupákova (Moropolis), kde svou hloupostí obyvatelé urazili boha Apollóna a ten na ně poslal měděnou lišku Chalkoalopex, aby je ztrestal.

Tareos zjistil, co se stalo a přesvědčil Moropolské a Apollona k usmíření a nakonec měděnou lišku porazil. Hry se tedy týkaly částečně příhod z města hlupáků a částečně Tareova pátrání.

Skládání obrázků se znakem Moropolis

První hrou byl závod lodí na suchu, oblíbená Moropolská kratochvíle. Jednalo se o krátký závod s dlouhou tyčí v ruce. Po hře jsme vyrazili po hranicích rezervace a na jednom z míst jsme překročili její hranice a podívali se kousek do vnitřního území rašeliniště. Jakmile jsme rezervaci opustili, zatáhlo se a začalo nejprve drobně a pak stále více pršet, až těsně před ubytovnou nás dostihl vítr s velmi prudkým deštěm, který nás

na posledních pár stech metrech docela promočil.

Zatopili jsme, převlékli se a pustili se do další hry, tentokrát šlo o to složit znak města Moropolisu, kterým je bábovka, což z města činí terč výsměchu ostatních.

Po večeři jsme se pustili do další hry, kterou byla varianta na pantomimickou dražbu. Vzhledem k počtu dětí děti předváděly slova a vedoucí se je snažili uhodnout.

V pátek jsme se vypravili na výlet do Nových Hradů. Nejprve jsme absolvovali prohlídku okruhu byt pana správce s Velikonoční tematikou a potom jsme se vrátili na náměstí, kde jsme nakoupili oběd a zejména suroviny na vaření večeře.

Po nákupu jsme vyrazili do nedalekého Terčina údolí, které jsme měli naplánované na dnešní den. V průběhu výletu dorazil Piškot k nemalému nadšení dětí, čímž byla výprava kompletní. V parku Terčino údolí jsme měli příležitost

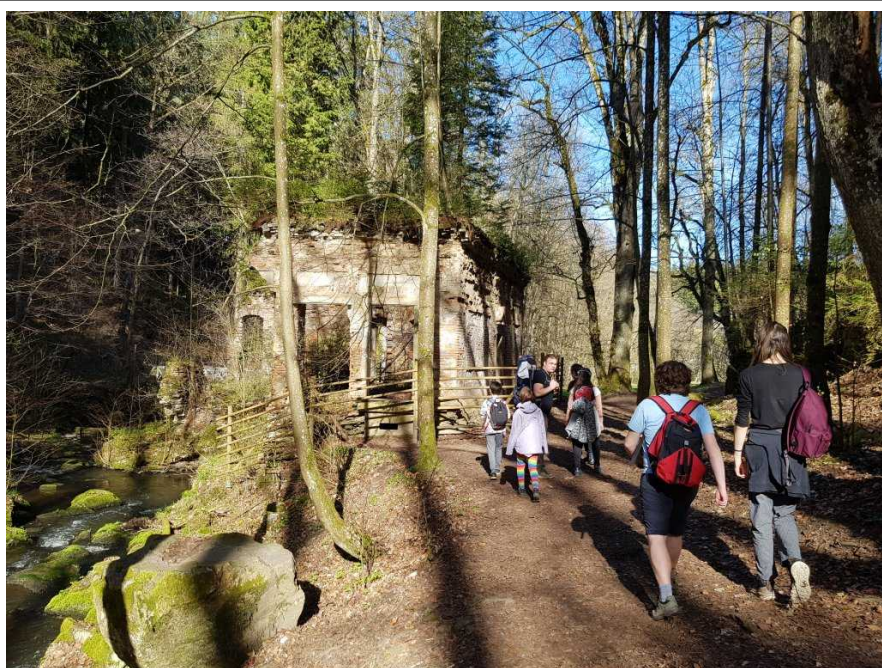
Na prohlídce hradu v Nových Hradech

obdivovat květiny, památné stromy, umělý vodopád, dochovanou tvrz Cuknštejn a další pamětihodnosti a nakonec jsme autobusem ze Světví dojeli na nádraží Nové hrady a odtud došli do ubytovny.

Zapomněl jsme připomenout, že jsme po cestě hráli dvě hry se sbíráním lístků, při jedné se platilo nesmyslnými mincemi, při druhé bylo zapotřebí chránit Moropolská pole před náletem brouků.

Po zatopení a večeri jsme se pustili do další hry, tentokrát to byla variace na domino motivovaná opravou zničené podlahy Apollonova chrámu.

V sobotu nás čekal další výlet na zajímavé místo. Tímto místem bylo údolí říčky Dračice nedaleko od Suchdola nad Lužnicí. Vzhledem k obtížné dopravní dostupnosti, dopravovali jsme se ze Suchdola najatým autem. Dračice pramení nedaleko Nové Bystřice, protéká přes cíp Rakouska

U zříceniny takzvaného Modrého domu

Reisbach a vrací se do Čech, aby se nedaleko Suchdola vlila do Lužnice. Po přítoku k nám

Vcházíme do údolí Dračice

říčka tvoří divoké údolí připomínající horské toky, což je ve zdejší rovinaté krajině výjimečné a je chráněno ve formě přírodní rezervace. Prošli jsme stezkou kolem řeky a obdivovali kvetoucí dřípatky. Pak jsme se po druhé straně řeky vrátili a podivili se nad neobvyklým místním názvem bývalého mlýna. Další zajímavostí byla přírodní památka Pískovna u Dračice. Prošli jsme se po hromadách písku, ale zdejší největší vzácnost,

ropuchu krátkonohou, jsme nezahlédli, respektive nezahlédli živou, pouze jsme našli jeden vysušený zbytek. Další cesta kolem zaplavených pískoven nás dovedla zpět do Suchdola. U Velké pískovny nás zaujal sraz majitelů vozidel na vysílačku, kterých tu bylo opravdu mnoho. A jaké jsme hráli na tomto výletě hry? Zejména to byl zmatený závod, kdy na pokyn start bylo zapotřebí najít cíl, což byl další vedoucí s kartičkou cíl v ruce.

Další hrou pak bylo Moropolské bludiště, které nemělo východ a bylo nutné k úspěchu prorazit zeď.

Na PP Pískovna u Dračice

V Suchdole jsme nakoupili a vypravili jsme se vlakem zpět do ubytovny. Myšinka s Míšou se rozhodli si cestu prodloužit a tak šli pěšky již z Hrdlořez.

U ubytovny jsme odehráli ještě hru na festival moudrosti, kde bylo cílem co nejvíce si postěžovat na nesnáze osudu. Jednalo se o sbírání lístků a sestavování stížností.

Po večeri nás čekala klasická hra lov na lišku, vzhledem k délce jednoho kola jsme ji však nestihli v patřičné šíři dohrát.

Neděle byla posledním celým dnem výletu a jako cíl jsme zvolili rašeliniště Červené Blato, které bylo dostupné bez doplnkové dopravy. Hlavní hrou tohoto dne byl Myšinkův Megakvíz. Ten se postaral o zábavu po celou dobu výletu a přesvědčili jsme se, že v některých oborech nejsou vaše znalosti právě nejvyšší.

Rašeliniště je vybaveno chodníčky a naučnou stezkou a zajímavostí je, že je oddíl již před časem navštívil. Prošli jsme tedy naučnou stezkou, pokochali se pohledem na rašeliniště

Na Červeném Blatu jsme si prošli naučnou stezkou

a vrátili se zpět. Na chatě nejprve Myšinka uspořádal tradiční lov velikonočních zajíců a pak se Hanka s dětmi pustila do barvení vajec. Tentokrát zvláštní technikou barvení a mramorování za studena.

Večer nás pak čekala desková hra Cesta Hrdiny. S touto hrou se ještě setkáme na táboře, v této sehrávce šlo pochopitelně o porážku Chalkoalopexe a děti poněkud selhaly, protože měděnou lišku včas porazit nedokázaly.

Posledním dnem výletu pak bylo Velikonoční pondělí. Zabalili jsme si, uklidili, a vyrazili vlakem do Třeboně, tady jsme si zašli na oběd do osvědčeného Sahara fast food a pak jsme se vydali za naším posledním cílem, kterým byla záchraná stanice pro volně žijící živočichy. Prohlédli jsme si vystavovaná zvířata, mě nejvíce lákali havranovití, které jsme si mohli prohlédnout a porovnat jejich různé druhy, ale mohli jsme vidět i labutě, racka nebo puštíka.

Barvení vajec tentokrát ručně a za studena

A to již nadešel čas zvednout se a přejít na autobusové nádraží, odtud přejet do Českých Budějovic a tam se vlakem vrátit do Prahy. A

tak letošní Velikonoce skončily.

A jak je mohu zhodnotit? Velikonoce jsou speciální akcí, kdy se počítá spíše s nižší účastí, ale zato s těmi neaktivnějšími a nejschopnějšími dětmi, což bylo i tentokrát splněno. Je škoda, že někomu překazila účast nemoc, ale i tak jsme si užili příjemných pár dní v úzkém, ale bezproblémovém kolektivu, viděli jsme zajímavosti přírodní i kulturní a jsem si jistý,

Ben komunikuje s krkavčicí

že výlet za účast stál a je pravděpodobné, že se s ním v podobném formátu sejdem i za rok. A třeba na něj pojedou i pár dalších dětí.

(bi)

Z Loděnice do Srbska – 20.4.2024

Po teplých dnech přišly dny studené a jeden z nejstudenějších si počasí vybralo na naši výletovou sobotu. Od rána drobně přšelo a tak mě vlastně překvapilo, že se nás na výletě objevilo tolik.

V minimuzeu věnovaném místní trati

Byli tu Bizon, Hanka, Ariel, Ester, Adam, Miša, Tomáš, Eliška, Julča (nejstarší Julča, naše nová členka), Martin, Mára, Bára, Ondra a Ben.

Vystoupili jsme v Loděnici a nejprve jsme navštívili minimuzeum trati a filmu Ostře sledované vlaky, který zde byl natáčen.

Po krátké prohlídce

přišel čas a museli jsme se vydat do deště směrem vzhůru. U PP Syslí louky jsme se na chvíli zastavili a Adam zahájil výlet. Vyprávěl, že Tarea tentokrát požádali o pomoc učenci a hvězdáři a tak se bude věnovat spíš nošení knih než boji s nestvůrami.

Prvním úkolem bylo složit rozstříhanou mapu hvězdné oblohy. To nebylo ve vlhku příliš jednoduché, ale nakonec se toho všichni ujali s úspěchem. Pokračovali jsme dále po modré turistické značce a na další zastávce na louce před rozcestím U lomu dal Adam další hru, tentokrát jí byla zkouška dalekohledu, jeden člen týmu měl zavázané oči a navigoval jej druhý člen týmu pomocí dalekohledu. Déšť při hře mírně zhoustl a bylo jasné, že na oběd budeme muset někam pod

Hra na navádění pomocí dalekohledu

střechu, operativně jsme mírně změnila trasu a zabočili k jeskyni Arnika, kde je altánek. Altán měl sice mírně děravou střechu, ale vcelku poskytl suché zázemí k obědu.

Navíc se zdálo, že si jednak na deštík zvykáme a druhak, že přece jen polevuje. Naše cesta vedla dál na rozcestí Propadlé vody a odtud po červené směrem na Srbsko. Další Adamovou hrou bylo hledání v knihovně, což bylo spojení sbírání lístků a plížení se. Děti musely naprosto tiše projít kolem vedoucích a pak přinést správnou knihu. V průběhu hry se dešť opravdu minimalizoval.

Další cesta vedla nesebným rozmoklým terénem, aby se za silnicí do Bubovic proměnila v kvalitní cestu, která nás pak vedla většinu výletu. Trasa nás zavedla k Bubovickým vodopádům, včetně vysvětlení, proč jsou bez vody. Děti však více zajímala jeskyně u vodopádů.

Při hře na hledání v knihovně se procházelo tiše kolem hlídajících vedoucích

Hra na sestavování souhvězdí u Kubrychtovy boudy

U Kubrychtovy boudy Adam zavelel k poslední hře, řekl vymyšlený název souhvězdí a děti musely za svých těl vytvarovat příslušný útvar. V průběhu hry dokonce zaskvítilo chvílemi slunce.

Vzhledem k času a chladu jsme se rozhodli vrátit se o vlak dříve, tak jsme došli na nádraží a rovnou nastoupili do vlaku a vrátili se domů o hodinu dříve, než bylo plánováno.

Výlet proběhl a nakonec se i počasí vylepšilo. I

tak má letos zatím nejméně bodů za počasí. Mohu všechny chválit, že na výlet jeli a statečně jej vydrželi a tak se za odměnu dočkali na závěr i trochy slunce.

(bi)

Oddílové legendy

Pracovat „na Maxe“

Možná jste někdo slyšel své vedoucí používat výraz, že někdo „pracuje jako Max“ „pracuje na Maxe“ nebo „Maxuje“. Tato slovní spojení se týkají pracovní morálky jistého bývalého člena

oddílu jménem, jak už vás jistě napadlo, Max. Max byl, velmi slušně řečeno, nepříliš pracovitý. Ale líných dětí jsme v oddíle viděli plno, a ještě jich plno uvidíme. Tak co dělá výše zmíněného Maxe tak unikátním? Je to jeho naprostý a znepokojující nedostatek sebereflexe, jeho hrdý přístup k vlastní nesmírné lenosti a drzost, se kterou ji dával světu na oddiv. Normální,

Obrázek, jak Max „pracuje“ jsem v archivu nenašel, místo toho vám nabízím tento z odjezdu z tábora, Max stojí v houfu v tyrkysovém tričku a je to zřejmě poslední oddílová fotka s Maxem.

obyčejné snad i svým způsobem rozumné líné dítě, by se pokusilo, lidově řečeno, někam zašít, aby se práci vyhnulo. Dá přece rozum, že pokud nepracuji, tak nechci, aby mě vedoucí viděli. Ale Max, ten byl z jiného těsta. Místo toho, aby se někam schoval, si Max během práce zcela okatě přinesl rozkládací židli, a zatímco během bourání všichni pilně pracovali, tak Max prostě seděl a vesele pozoroval, jak ostatní dřou. Sám nehnul ani brvou. Tato nehorázná drzost, blbost, či snad nesmírná odvaha byla pro všechny přítomné něčím do té doby nevídaným. No, strategie „pod svícem je největší tma“ Maxovi pochopitelně příliš nevyšla a vedoucí ho brzy, pravděpodobně pod pohrůžkou krutého trestu, do práce nahnali.

Aby toho nebylo málo, přidám ještě jednu historku o Maxovi, nebo spíše části jeho oděvu. Jednoho dne si Max dal sušit boty ke stodole. Ten samý den se náš tábor rozhodly navštívit místní krávy. Chvíli se procházeli po louce u stodoly, než si to zamířily rovnou k Maxovým botám. Tam je však čekalo nemilé překvapení, neboť Maxovy boty smrděly tolik, že jak si k nim nebohé krávy čichly, okamžitě utekly pryč.

Milujme ho nebo nenávidíme, Max byl velmi unikátní jedinec a některé jeho činy se právem mohou řadit mezi oddílové legendy.

(Le)

Zajímavé místo

Würzburg

Würzburg: malebné město ležící na Mohanu, leží ve vládním obvodě Dolní Franky (Unterfranken) ve spolkovém státě Bavorsko asi 120 kilometrů severozápadně od Frankfurtu nad Mohanem a asi 115 kilometrů od Norimberka. Žije tu asi 128 tisíc obyvatel, čímž je Würzburg po bavorském hlavním městě Mnichově, Augsburgu, Norimberku, Řezně a Ingolstadtu šestou největší bavorskou metropolí. Díky své poloze na velké řece je Würzburg a celkově oblast Dolních Franků znám jako vinařská oblast; vinice se nacházejí na svazích v okolí města, jedna z nejstarších vináren zde vznikla už kolem roku 1316.

První archeologické důkazy o osidlování této oblasti pocházejí kolem roku 1000, kdy

keltské kmeny obývaly kopec Marienberg, na kterém se dnes nachází stejnojmenná pevnost. Od 4. a 5. století se v této oblasti pohybují Alemáni, které v 6. století nahrazují Frankové a merovejská dynastie. Mezi lety 685a 689 sem přicházejí tři irsko-skotští benediktinští misionáři, biskup Kilián a jeho společníci Kolonat a Totnan, kteří zde šíří křesťanství. Podle

legendy Passio minor zde Kilián zahynul mučednickou smrtí, když byl sťat mečem. Jeho jméno zde dodnes nese i místní katedrála. Jméno Kilian připomínají i obchody, pekárny a restaurace.

První písemnou zmínku o městě nalezneme na darovací listině knížete Hedona II. biskupu Willibrordovi z 1. května 704, kdy je město odkazováno jako „in castello Virteburch“. V letech 741/-2 zde bylo založeno biskupství. Za zmínku stojí rok 1127, kdy se zde konal první rytířský turnaj na německém území, a rok 1156, kdy se Würzburg stal svědkem svatby

císaře Fridricha I. Barbarossy a Beatrix Burgundské. Rytířská a dvorská kultura je ostatně silně provázaná s historií města: působil zde jeden z největších německých minnesänerů Walther z Vogelweide, dokonce zde byl i pohřben. Jeho pomník lze dodnes navštívit v křížové chodbě chrámu Neumünster. Zajímavostí je, že do povrchu náhrobku jsou vyhloubené čtyři misky. Ty vznikly na přání básníka, který si přál, aby se na jeho hrobě krmili ptáci.

Dvorské písní se věnoval i syn Friedricha I. a Beatrix a pozdější císař Svaté říše římské, Jindřich VI. Štaufský.

V roce 1402 je založena biskupem Johannem von Egloffsteinem ve Würzburgu univerzita, která jakožto Julius - Maximilians - Universität funguje dodnes. Temné období zažil Würzburg během čarodějnických procesů v letech 1626 - 1630, a to především za vlády biskupa Filipa Adolfa z Ehrenbergu. Během procesů, které právě v těchto letech došly vrcholu, bylo upáleno v této diecézi odhadem 900 domnělých čarodějnic, z toho na 200 osob bylo popraveno přímo ve Würzburgu. Roku 1631 bylo město dobyto švédským králem Gustavem Adolfem. Do historie medicíny se město zapsalo roku 1895, kdy zde Wilhelm Conrad Röntgen objevil rentgenové záření. Během druhé světové války bylo město těžce

bombardováno britskými jednotkami, zničeno bylo devadesát procent centra města, přes 5000 lidí přišlo o život. Historii teroru druhé světové války lze zde ostatně vnímat na každém kroku prostřednictvím zlatých dlažebních kostek, které připomínají židovské obyvatele, kteří byli zavražděni v koncentračních táborech, popřípadě byli zavražděni v rámci akce T4, která byla namířena proti lidem s duševním onemocněním či jiným handicapem.

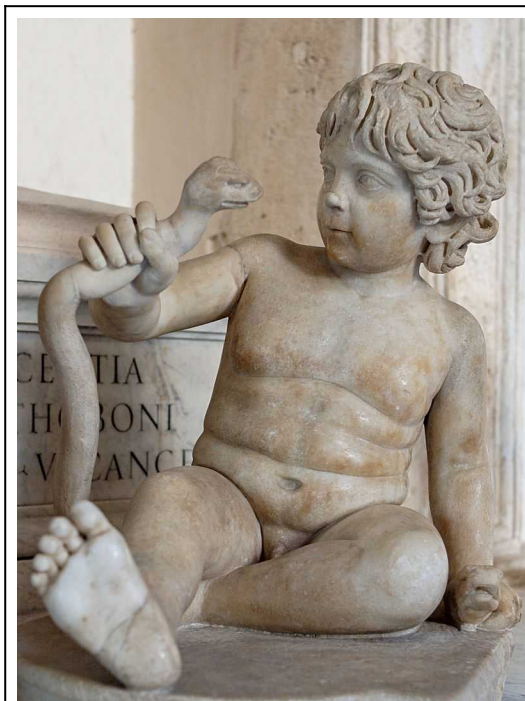
Dnes je Würzburg moderní metropole, která si ovšem uchovává svůj historický ráz. Přes Starý mohanský most se dostanete do historického centra. Historické centrum je změt' úzkých uliček, ve kterých se dá velmi dobře ztratit (věřte mi, vím, o čem mluvím). Ve městě se rozkládá mnoho parků, zahrad a alejí, které skýtají ideální prostor pro pikniky, sport, nebo setkávání s přáteli. Na kopci nad městem se vypíná mohutná pevnost Marienberg. Za návštěvu stojí barokní rezidence (Residenz Würzburg), která je od roku 1981 na seznamu světového dědictví UNESCO. Budova je obklopena překrásnou zahradou a parkem. V rezidenci sídlí galerie, městský archiv a nachází se zde i univerzitní prostory. Pokud vás už unaví historie a kultura, můžete se zastavit na skleničku vína, kterou si místní vychutnávají v dobré společnosti nejraději na Starém mohanském mostě s výhledem na Marienberg a na Mohan, což má za následek, že v pozdějších hodinách se zde téměř nedá projít, protože lidí tu je tu opravdu hodně. Pokud ale hledáte malebné město v dojezdové vzdálenosti z Čech, které čestí turisté zatím ve větší míře neobjevili, pak Würzburg lze jen doporučit. Má svoje kouzlo.

(An)

Bohové a hrdinové starověkého Řecka

Hérakles

Dnes se podíváme na největšího řeckého hrdinu, který se nakonec stal bohem, takže takový přechod mezi bohy a hrdiny. Hérakles byl, jako mnozí jiní hrdinové synem Dia a smrtelné ženy. Jeho matkou byla dcera mykénského krále Alkména. Už jeho narození provázely dramatické okolnosti a různé lsti z obou stran. Pochopitelně ho neměla ráda Héra a snažila se škodit. Těsně před jeho narozením Zeus v radě bohů hrdě prohlásil, že „právě dnes spatří světlo světa největší hrdina“. Héra lstí vymámila z Dia přísahu, že kdo se toho dne narodí, bude vládnout všem mužům z Diova rodu. Héra bez prodlení zařídila, aby se Sthenelově manželce Nikippě týž den narodil syn, i když měl ještě dva měsíce času. Naopak Alkménin porod pozdržela. A tak se stalo, že se narodil Sthenelův syn Eurystheus a teprve po něm Diův potomek Héraklés. A přesně podle Diovy přísahy stal se Héraklés služebníkem Eurystheovým, a ani sám nejvyšší bůh s tím nic nemohl udělat. Naopak druhé straně se podařilo dostat malého Hérakla k Hěře, aby se napil jejího mateřského mléka a tak se stal nesmrtelným. Tak získal i jméno, které znamená „sláva Hěře“. Héra se rozzlobila a hned poslala dva hady. Héraklés je uškrtil, po jednom hadovi v každé ruce.

Herakles jako dítě

Když vyrůstal, dostalo se mu veškerého vzdělání. Svě vrstevníky převyšoval postavou, silou i odvahou, bohužel ale také prchlivostí. Učitele hry na lyru udeřil vztekle do hlavy a zabil, proto byl raději poslán na venkov, aby tam pásł stáda. Na venkově se mladý Héraklés proslavil tím, že zabil kithairónského lva, který pustošil tamní stáda. Sám lva vystopoval a zabil ho kyjem, oblékl se do jeho kůže a místo přilby nosil jeho rozevřené čelisti.

Když se vracel do rodných Théb, potkal Héraklés výběřčí daní orchomenského krále Ergína. Ti šli do Théb pro sto volů, které Thébané museli po své prohrané válce odevzdávat každý rok. Výběřčí se na Hérakla povyšovali a uráželi ho, takže se rozzlobil, uřezal jim uši a nosy, svázal jim ruce a poslal je domů. Thébané ho přivítali s nadšením, jenomže jemu v patách táhl král Ergínos s velkou armádou. Héraklés se postavil do čela obránců města, útočníky odrazil a donutil je vrátit Thébám dvojnásobek vybraných daní. Thébský král Kreón dal Héraklovi svou dceru Megaru a půl království. Héraklés se v Thébách usadil a stal se otcem tří synů. Ten poklidný spokojený život nemohla vidět Héra. Poslala na něj šílenství, v němž pobil Héraklés své tři děti, a potom mu zase vrátila rozum. Z tohoto třesnění se zachránil Héraklův synovec Ioláos, který byl také napaden, ale podařilo se mu prchnout. Později se všech akcí zúčastnil s hrdinou jako vozataj nebo štítonoš. Héraklés odešel do Delf, aby skrze věštbu zjistil, jak se má od strašného zločinu očistit. Dozvěděl se, že má odejít ke králi Eurystheovi a vykonat uložené práce.

A protože legendárních úkolů bylo hodně, povíme si o nich v příštím článku.

(kc)

Zrození legendy

Příběhy z legendy o Tareovi objevené v tomto měsíci

V dubnu se Tareos v městě hlupáků Moropolis utkal s měděnou liškou Chalkoalopex, když se pokusil přesvědčit Apollona, aby městu odpustil.

V dalším příběhu jsme sledovali, jak Tareos pomáhal hvězdářům v jejich složitém bádání.

Bodování za březen a duben

Oba výlety v dubnu byly obsazené spíše slabě a tak se podstatně propsaly do bodování, navíc někteří z vás jsou stále pronásledováni nemocemi. Takže ani účast na schůzkách nebyla stoprocentní. Hranice pro velký lístek je 181,3 bodu a budou 4.

	jméno	body měs.	body obd.	družina	jméno	body měs.	body obd.	družina
1.	Mára	129	259	Zobáci	13.	Eliška	63	Pařáti
2.	Martin	125	255	Zobáci	14.	Mia	30	Vlaštovky
3.	Bára	109	189	Vlaštovky	15.	Julča M.	78	Pařáti
4.	Ben	95	185	Zobáci	16.	Julinka F.	0	Vlaštovky
5.	Barnabáš	66	139	Zobáci	17.	Jožka	39	Vlaštovky
6.	Ondra	86	131	Zobáci	18.	Janis	50	Pařáti
7.	Pavel	54	114	Zobáci	19.	Malvína	42	Host
8.	Ernest	46	112	Zobáci	20.	Julča	39	Vlaštovky
9.	Mikeš	54	108	Host	21.	Eda	15	Zobáci
10.	Lukáš	56	104	Pařáti	22.	Ája	0	Vlaštovky
11.	Áňa	30	99	Vlaštovky	23.			
12.	Kristián	30	99	Zobáci				

Výsledky bodování družin:

Neúčast Pařátů a Vlaštovek na schůzkách přináší opět vítězství Zobákům.

pořadí	název	body měs.	body cel
1.	Zobáci	50	380
2.	Vlaštovky	40	330
3.	Pařáti	40	250

Celkové výsledky:

Tabulka celkových výsledků zejména přidává účast na výletech. Naši první čtyři účastníci si zatím udržují pořadí.

	jméno	body	výlety	družina	jméno	body	výlety	družina
1.	Mára	957	9	Zobáci	14.	Mikeš	332	Host
2.	Ben	902	11	Zobáci	15.	Eliška	320	Pařáti
3.	Martin	843	9	Zobáci	16.	Lukáš	311	Pařáti
4.	Bára	799	8	Vlaštovky	17.	Mia	295	Vlaštovky
5.	Ernest	703	7	Zobáci	18.	Ája	276	Vlaštovky
6.	Ondra	678	8	Zobáci	19.	Eda	198	Zobáci
7.	Barnabáš	657	5	Zobáci	20.	Julinka F.	110	Vlaštovky
8.	Pavel	617	5	Zobáci	21.	Sandra	84	Host
9.	Kristián	534	4	Zobáci	22.	Hanka	81	Host
10.	Jožka	503	5	Vlaštovky	23.	Pepa	81	Host
11.	Janis	475	8	Pařáti	24.	Malvína	81	Host
12.	Julča	462	4	Vlaštovky	25.	Julča M.	78	Pařáti
13.	Áňa	395	3	Vlaštovky				

Prémiová „50“ pro rok 2023/2024

Květen: Pro květen je tu loňská úkolová novinka nazvaná podivuhodnost. Najděte, seberte nebo vyfotografujte a přineste nebo pošlete něco podivuhodného a pozoruhodného, co jste při svých cestách spatřili. Může to být vcelku cokoliv, ale vedoucí musí uznat, že se jedná o věc neobvyklou. Váš nález nebo (lépe) fotografii doplňte případně vysvětlujícím komentářem, kde nám velmi stručně můžete říci co jste našli a proč si myslíte, že si to zaslouží označení podivuhodnost. Odborný úkol pak je z vázání uzlů, cílem je uvázat základní šestku a kdo to dokáže, má body v kapse.

Červen: A jsme na konci roku, ani to moc nebolelo. Přináším úkolem je tentokrát herbář nebo fotoherbář. Nasbírejte a vylisujte nebo vyfotografujte 3 byliny a správně je určete. Pokud budete květiny lisovat, vyhněte se, prosím rostlinám ohroženým, u fotografií naopak ohrožené rostliny vítám. Hodnocena je kvalita zpracování /fotografie a samozřejmě též správnost určení. Poznáváčka nás čeká z poznávání bezobratlých, kde můžete zúročit, co jsme na schůzkách dělali především v dubnu.

Přehled úkolů prémiové padesátky pro letošní rok:

září	byliny //
říjen	papírové koule // ryby, obojživelníci, plazi, savci, ptáci //
listopad	soutěž „nejkrásnější list podzimu“// dřeviny //
prosinec	tematická vánoční ozdoba// mapa a buzola //
leden	zápisník // houby //
únor	oddílová historie a tradice // ochrana přírody a ekologie //
březen	„co je to?“//geologie //
duben	geosbírka // stavební slohy a památky //
květen	podivuhodnost // uzle //
červen	(foto) herbář //motýli, brouci, ostatní hmyz, ostatní bezobratlí//

(My+Bi)

Souhrnné výsledky prémiové "50"

jméno	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Lukáš	0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+18	0+9		
Janis	2	0+12	0+6	0+0	0+0	0+0	0+0	0+5		
Eliška	0	0+0	0+0	0+11	0+0	0+0	0+0	0+0		
Mára	9	0+10	20+13	0+0	0+16	0+20	0+23	0+12		
Martin	3	0+11	0+0	0+0	0+0	0+21	0+22	0+11		
Ondra	2	0+6	0+0	0+0	0+0	0+4	0+0	0+2		
Ernest	3	0+7	0+4	0+7	0+10	0+9	0+6	0+1		
Eda	2	0+7	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0		
Ben	3	20+9	0+6	20+0	20+8	25+9	10+20	0+3		
Kristián	0	0+3	0+0	0+4	0+3	0+0	0+9	0+0		
Barnabáš	0	0+12	0+6	0+0	0+10	0+8	0+13	0+6		
Pavel	4	0+14	0+5	0+17	0+17	0+0	0+15	0+9		
Bára	5	0+13	20+12	20+0	0+14	0+12	0+20	0+19		
Jožka	2	0+9	0+0	20+0	0+6	0+0	0+0	0+9		
Julča	3	0+0	0+3	20+12	0+14	0+0	0+0	0+9		
Ája	0	0+11	0+6	0+0	0+13	0+0	0+0	0+0		
Áňa	0	0+11	0+3	0+9	0+0	0+0	0+9	0+0		
Mia	0	0+0	0+0	0+0	0+2	0+11	0+9	0+1		
Julinka F.	0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+5	0+0	0+0		

Koutek zábavy

Jarní běh soutěže o KOKOsový ořech

Jarní běh naší tradiční soutěže pro děti i vedoucí pokračuje třetím kolem. Pravidla jsou stejná jako v předchozích případech.

Každý měsíc zde bude zveřejněna trojice obrázků, vaším cílem je poznat, co na obrázcích je, za každý obrázek vždy můžete získat dva body, celkem tedy 6 bodů v jednom čísle kOKOsu. Odpovědi je třeba odevzdat do začátku oddílovky, na které vyjde další číslo kOKOsu. Po pěti kolech se vám body sečtou a za každých pět bodů získáte jeden lístek do osudí. Na únorové oddílovce pak budou vylosovány z tohoto osudí tři ceny, ostatní, kdo měli v osudí aspoň lístek, zpravidla dostanou drobnější ceny.

Řešení můžete hledat kdekoliv a u kohokoliv, jedinou výjimkou je, že se nesmíte ptát žádného z vedoucích oddílů.

4. kolo – Památky na značkách

Přináším vám tentokrát trojici mapových značek, které označují místa, kde byste mohli čekat nějakou tu historickou zajímavost. Všechny značky se vyskytují na mapách KČT s červeným pruhem a myslím, že nebude obtížné je poznat.

Výsledky 3. kola jarního běhu Plodiny starověkého Řecka (fazol obecný, réva vinná, olivovník evropský) výsledky odevzdal Pavel 6 bodů (celkem 11), Bára 4 body (celkem 9), Julča 4 body (celkem 9) a Jožka 4 body (celkem 9), dále má Mára (celkem 12) a Janis (celkem 6)

Vtip nalezený na Internetu:

Dva manželé byli s turistickou výpravou na prohlídce jednoho zámku. Průvodce je vodil po komnatách s patřičným odborným slovním doprovodem. Přišli do jednoho sálu a tam stála mimo jiné nádherná váza. I když bylo všude upozornění, že se nesmí na nic sahat, manželce to nedalo a vzala vázu do rukou, aby si ji lépe z blízka prohlédla. Najednou jí vyjela z rukou, spadla na zem a bylo po váze! Průvodce se chytil za hlavu: „Paní, proboha co jste to udělala! Ta váza byla pět set let stará!”

Její manžel rozhodil ruce a prohlásil: „Človče, a vy se rozčilujete a vyvádíte, jako by byla nová...”

<https://www.ivtipy.cz>

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo deváté., Ročník 26. Tiskne Bizon.

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Lembas, Anežka

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 28.4.2024. Vyšlo dne 29.4.2024 v počtu 22 výtisků a pdf souboru.

***** Desáté číslo šestadvacátého ročníku vyjde 27.5.2024 *****

Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz